

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story מקרא- key:	מיימרא- statement ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
---	---

זבחים- בית שמאי		Talmud Navigator											
מיימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הלכתא למשיחא?	רב יוסף:									♣		◇	מה.
אלא מעתה, כל שחיטת קדשים לא לתני, הלכתא למשיחא הוא אלא דרוש וקבל שכר, ה"נ דרוש וקבל שכר	א"ל אבוי:									!		◇	מה.
הכי קאמינא לך: הלכתא למה לי.	[רב יוסף]									♣		◇	מה.
הלכה קאמינא.	לישנא אחרינא, א"ל: [רב יוסף]									♣		◇	מה.
קדשי עובדי כוכבים - אין חייבין עליהם משום פיגול, נותר ושמא, והשוחטן בחוץ - פטור, דברי רבי שמעון	[רבי שמעון]											♣	מה.
רבי יוסי מחייב.	[רבי יוסי]											♣	מה.
קדשי עובדי כוכבים - לא נהנין ולא מועלין, ואין חייבין עליהן משום פיגול, נותר ושמא, ואין עושין תמורה, ואין מביאין נסכים, - אבל קרבנן טעון נסכים, דברי רבי שמעון	ת"ר: [רבי שמעון]											♣	מה.
רואה אני בכולן להחמיר, שנאמר בהן לה'.	רבי יוסי:											♣	מה.
בד"א - בקדשי מזבח, אבל בקדשי בדק הבית - מועלין בהן.	[רבי שמעון]											♣	מה.
לא נהנין ולא מועלין.												♣	מה.
לא נהנין - מדרבנן, ולא מועלין - דגמר מעילה חט חט מתרומה, ובתרומה כתיב בני ישראל - ולא עובדי כוכבים.												♣	מה.
ואין חייבין עליו משום פיגול, נותר ושמא.												♣	מה.
מ"ט?												^	מה.
דאתי פיגול עון עון מנותר, ואתי נותר חילול חילול מטומאה, ובטומאה כתיב בני ישראל - ולא עובדי כוכבים.												!	מה.
ואין עושין תמורה.												♣	מה.
מאי טעמא?												^	מה.
דאיתקש תמורה למעשר בהמה, ומעשר בהמה איתקש למעשר דגן, ובמעשר דגן כתיב בני ישראל - ולא עובדי כוכבים.												!	מה.
וכי דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בהיקש?												♣	מה.
מעשר דגן חולין הוא.												!	מה.
הניחא למאן דאמר: בתר מלמד אולינן, אלא למ"ד: בתר למד אולינן, מאי איכא למימר?												♣	מה.
אלא מעשר בהמה חובה שאין קבוע לה זמן הוא, וחובה שאין לה זמן קבוע - ישראל מייתו, עובדי כוכבים לא מייתו.												!	מה.
ואין מביאין נסכים.												♣	מה.
(במדבר טו) אורח - אורח מביא נסכים, ואין העובד כוכבים מביא נסכים, יכול לא תהא עולתו טעונה נסכים? ת"ל: ככה.	תנו רבנן:											♣	מה.
רואה אני בכולן להחמיר	רבי יוסי:											♣	מה.
בד"א - בקדשי מזבח כו'.	[רבי שמעון]											♣	מה.
מ"ט?												^	מה.
כי גמרה מעילה חט חט מתרומה, דומיא דתרומה דקדישא קדושת הגוף, אבל קדושת בדק הבית דקדושת דמים - לא.	קסבר: [רבי שמעון]											!	מה.
דס שנטמא זורקו, בשוגג - הורצה, במזיד - לא הורצה, בד"א - ביחיד אבל בציבור - בין בשוגג בין במזיד הורצה, ובעובדי כוכבי' - בין בשוגג ובין במזיד לא הורצה.	ת"ר:											♣	מה.
כמאן? דלא כרבי יוסי, דאי רבי יוסי	אמר רבנן קמיה דרב פפא:											♣	מה.
בכולן אני רואה להחמיר	האמר: [רבי יוסי]											♣	מה.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

זבחים-בית שמאי		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	
אפי' תימא רבי יוסי, שאני התם, דאמר קרא: להם, להם - ולא לעובדי כוכבים	אמר להו רב פפא:											⊠	מה:
אלא מעתה, (ויקרא כב) אשר הם מקדישים, ה"נ הם - ולא עובדי כוכבים	רב הונא בריה דרב נתן לרב פפא:											⚡	מה:
אמר קרא: (שמות כח) לרצון להם, ועובדי כוכבים לאו בני הרצאה נינהו.	אלא אמר רב אשי:											⊠	מה:
דברים שאין חייבים עליהם משום פיגול - חייבין עליהן משום נותר ומשום טמא, חוץ מן הדם												■	מה:
ר' שמעון מחייב בדבר שדרכן לאכול אבל העצים והלבונה והקטורת - אין חייבין עליו משום טומאה.	[רבי שמעון]											■	מה:
יכול לא יהו חייבין משום טומאה אלא על דבר שיש לו מתירין בין לאדם בין למזבח? ודין הוא: ומה פיגול שהוא בקביעה ובדיעה אחת ולא הותר מכללו - אין חייבין עליו אלא על דבר שיש לו מתירין בין לאדם בין למזבח, טומאה שהיא בעולה ויורד ובשתי ידיעות והותרה מכללה - אינו דין שאינו חייב אלא על דבר שיש לו מתירין בין לאדם בין למזבח ת"ל: (ויקרא כב) אשר הם מקדישים לי, יכול מיד? ת"ל: (ויקרא כב) יקרב	ת"ר:											⊠	מה:
וכי יש נוגע שהוא חייב? אלא מה ת"ל, יקרב? בהוכשר בשר ליקרב הכתוב מדבר, הא כיצד? יש לו מתירין - משיקרבו מתירין, אין לו מתירין - משיקדש בכלי.	רבי אלעזר:											⊠	מה:
אשכחן טומאה, נותר מנלן?												^	מה:
אתי חילול חילול מטומאה.												!	מה:
ולילף עון עון מפיגול												⚡	מה:
מסתברא מטומאה הוי ליה למילף, שכן גז"ל סימן.												!	מה:
אדרבה, מפיגול הוה ליה למילף, שכן נותר ציץ טהור בזמן קרב, והני נפישן												⚡	מה:
אלא מדתני לוי												!	מה:
מנין שאף בפסול זמן הכתוב מדבר? ת"ל: (ויקרא כב) ולא יחללו את שם קדשי אשר הם מקדישים לי - בשני חילולין הכתוב מדבר, אחד פסול נותר, ואחד פסול טומאה.	דתני לוי:											■	מה: